

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. R.**

skazanego za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz.U. 2020, poz. 2050 ze zm.) i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2022 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt X Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. akt III [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. akt III K [...], J. R. został uznany za winnego czynu z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. 2020, poz. 2050 ze zm.; dalej: u.p.n.) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 8 czerwca 2010 r., za który wymierzono mu karę roku i miesiąca pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł (pkt VIII); czynu z art. 56 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r., za który wymierzono mu karę 2 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek

dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł (pkt IX); czynu z art. 62 ust. 1 u.p.n., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt X). Kary jednostkowe zostały połączone i jako karę łączną wymierzono J. R. karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł (pkt XI).

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt X Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do J. R. w ten sposób, że rozwiązał karę łączną orzeczoną wobec niego w punkcie XI wyroku; karę pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie VIII obniżył do 8 miesięcy; karę pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie IX obniżył do 2 lat; karę pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie X obniżył do 4 miesięcy; na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył J. R. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł każda (pkt I). W pozostałym zakresie wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy (pkt II)

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. W uzasadnieniu wniosku obrońca powołał się na zasadność zarzutów kasacyjnych i wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, jak również prawdopodobieństwo wykonania wyroku jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Obrońca wskazał także na nieodwracalne skutki i niepowetowane straty, jakie wywoła wykonanie zaskarżonego wyroku, w szczególności biorąc pod uwagę sytuację rodzinną, zdrowotną i zawodową skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo

wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Okoliczności ujęte we wniosku jako nieodwracalne skutki i niepowetowane straty, jakie wykonanie wyroku niesie dla sytuacji rodzinnej, zdrowotnej i zawodowej skazanego, mogłyby być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez skazanego z jednej z instytucji prawa karnego wykonawczego, ale nie przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Nie są podstawą do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku okoliczności, które stanowią zwyczajne, typowe dolegliwości związane z odbywaniem kary pozbawienia wolności; te bowiem mogą być podstawą odroczenia wykonania kary albo uzyskania przerwy w jej odbywaniu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2021 r., V KK 59/21).

Mając na względzie powyższe ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacją obrońcy skazanego J. R., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]